

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 299. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715746112/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

til med den yderste Flid og Taalmodighed, at uddanne dem jeg valgte.

Dette, tildeels meget kedelige Arbejde har kostet mig ulige mere Tid og Møie, end alt hvad der forhen (naar jeg undtager Oversættelsen af Niels Klun) under mit Navn har forladt Pressen. Saa af mine Læsere vilde jeg Tak for denne Umage, færre vilde ved hurtig Gjenstandsbladen opdage den, de fleste vilde maaskee henregne den til det man kalder Tidspilde — men alle disse Betragtninger fritage mig ikke fra min Pligt: at gjøre det jeg gjorde, saa got, som det var mig mueligt, at gjøre det.

Først efter aldeles at have tilfredsfullet min Samvittighed i denne Henseende, vover jeg at overlade disse første Bind af mine Forsøg til deres endelige Skiebne. Neppes vilde de kunne møde nogen strengere Bedømmelse end min egen, hvad deres Indhold angaar: Jeg ved at det er Bagateller. Jeg vilde ogsaa have kaldt dem saa, hvis det ikke i et alvorligere Lume var faldet mig ind, at denne Titel havde noget — skal jeg kalde det søgt, skidesløst, vilde eller alt tilhobe? — noget i det mindste, der kunde misforstaaes jaaledes; og derfor besluttede at forandre den. En Bogs Titel kan fra en Side betragtet anses som dens første Hilsen paa Publicum — og denne kan undertiden have noget saa characteristisk, at man deraf strax slutter sig til dens øvrige Opdragelse. Er denne første Hilsen stiv, stolt, overskuende — eller modsat, skam, trybende og tiggeragtig, fristes man letteligen til at lade Beskændtheden dermed være til Ende. For at undgaae al Fare for sig Udstrækken — valgte jeg det naturlige af alt, at kalde disse Forsøg hvad de virkelig ere, Ungdomsarbejder.

Man vil formodentligen andre sig over, at jeg i denne Samling har udeladt adskillige Stykker, der med nogen Forandring maaskee vilde have været de fleste Læsere mindre uvelkomne, end adskillige af de optagne. Rigtig nok havde jeg ogsaa samlet en Deel Elegier, deels trykte, deels utrykte, som de af mine Smaastrykker, der adentviil vare Eyset mindst uværdige; men disse vilde have udgjort alene et heelt Bind for sig. Af samme Maajag findes heller ingen profaiske Stykker indrykte. Modtagelsen af det nærværende vil bestemme, om dets Overfund skal forblive i min Pult eller ikke.

Jeg haaber, at man vil tilgive mig, om eet eller andet Stykke skulde synes alt for langt fra det Maal, Gud, Mennesker, og jeg selv satte mig i det Øieblik det faldt mig ind at dyrke Musette. Denne Dyrkelse har hidindtil været forbunden med saa megen Hummer, afbrudt af saa mange ubehagelige Tilfælde, forstyrret af saa megen